

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli den 19 Febr. 1881 kl. 1 midd.

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 1, i anledning af väckt motion om afskaffande af den, i 3 § af Kongl. Kungörelsen om grunderna och sättet för markgångsprisens bestämmande den 11 Maj 1855, för markgångsdeputerade föreskrifna edgång.

I motionen N:o 137, som blifvit i Andra Kammarerna väckt af Herr *P. Westman m. fl.*, är föreslaget, att Riksdagen ville för sin del besluta att den i Kongl. Kungörelsen den 11 Maj 1855 § 3 föreskrifna edgång ej vidare må markgångsdeputerade affordras.

I Kongl. Kungörelsen den 11 Maj 1855 stadgas bland annat i 1 §, att i hvar län skall markgångstaxa årligen upprättas af deputerade, två af hvarje riksstånd, hvilka under ordförande af Landshöfdingen och i närvaro af Landskamreraren sammanträda i residensstaden, äfvensom vidare i 2 och 3 §§, att till deputerades ledning böra i stad af magistraten och på landet fögderivis af särskilda bland räntegifvare och räntetagare utsedda nämnder upprättas priskuranter, från hvilkas medelpris deputerade icke ega att afvika, utan att i hvarje fall skälen dertill i protokollet anföras, hvartill enligt 3 § 4 mom. kommer föreskrift, att deputerade före förrättningens början skola med ed förbinda sig att efter bästa förstånd och öfvertygelse fullgöra sitt åliggande.

Nämnda författning är ännu gällande utom derutinnan att enligt Kongl. Kungörelsen den 17 April 1868 Landstingen numera utvälja deputerade till lika antal af åtta jemte fyra suppleanter bland personer bosatta inom länet och kända för sakkunskap och ovelld.

Bih. till Riksd. Prot. 1881. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 6 Häft.

Upplyningsvis anser sig Utskottet böra meddela, att den i 1855 och äldre års Bevillningsförordningar intagna bestämmelse om skyldighet för ledamöter i taxerings- och pröfningskomité att, då de första gången inträda i sådan befattning, aflägga ed, icke förekommer i senare förordningar. I den år 1858 utfärdade är i stället föreskrifvet att, »till erinran om den hvarje ledamot åliggande skyldighet att efter bästa förstånd och samvete och med tillämpning af bevillningsstadgans föreskrifter på heder och samvete påföra hvar skattskyldig den bevillning han bör vidkännas, skola vid början af komitéernas verksamhet vissa §§ i stadgan uppläsas.»

Af ofvan anförda stadganden framgår, såsom också motionärerna anmärkt, att deputerade till ledning för sina åtgöranden hafva priskurranter, i hvilkas upprättande både räntegifvare och räntetagare deltagit och från hvilkas för länet uppgjorda medelpris afvikelse icke får ega rum, utan att i hvarje fall skälen dertill i protokollet antecknas, hvartill kommer att, enligt § 5 i 1855 års kungörelse, såväl räntegifvare och räntetagare som Kammaradvokatfiskalen å Kronans vägnar ega att i den verkställda markegångstaxeringen söka ändring genom besvär i Kongl. Kammarkollegium.

Utskottet, som ej kan annat än biträda motionärernas uttalade åsigt att ifrågavarande edgång icke vidare är nödig eller lämplig, får därför föreslå,

att Andra Kammaren för sin del ville besluta, att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, det Kongl. Maj:t täcktes påbjuda sådan förändrad lydelse af 3 § i Kongl. Kungörelsen om grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande den 11 Maj 1855 att i samma §:s 4 mom. föreskrifna edgång må hädanefter upphöra.

Stockholm den 18 Februari 1881.

På Utskottets vägnar:

And. Lewin.
